

Viata Creștină

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul IV, Nr. 20 (129)

Vizitați site-ul nostru: poienita.iasi.mmb.ro

19 Mai 2013

Evangelhia și Apostolul

În **Duminica Mironosițelor** se citește **Evangelhia** de la **Marcu 15, 43-47; 16, 1-8**, iar **Apostolul** din **Faptele Apostolilor 6, 1-7**.

Sinaxar

Astăzi pomenim pe **Sf. Sfințit Mc. Patrachie** episcopul Prusiei; **Sf. Cuv. Memnon**.

Sfântul Sfințit Patrachie episcopul Prusiei

Sfântul Patrachie a viețuit în primul secol creștin, în cetatea Prusia din Asia. Ca episcop al acestei cetăți, a convertit multe persoane la credința în Hristos. În timpul împăratului Iulian Apostatul, Sfântul Patrachie a fost aruncat de păgâni în ape fierbinți.

Sfântul, fiind aruncat, a strigat: „Doamne Iisuse Hristoase, ajută robului Tău!” Când l-au aruncat și a căzut în apă, picăturile care au sărit din acel izvor i-au opărit pe cei de față, în vreme ce el a ieșit nevătămat.

În urma acestei minuni, ighe-monul Iulie a poruncit ostașilor să îl scoată pe Sfântul Patrachie din apă și să-i taie capul cu toporul, asemenea și preoților Acachie, Menandru și Polien.

Duminica Mironosițelor Ziua Femeii Creștine

Astăzi este adevărata zi de cinstire a femeilor, după duhul Adevărului și nu după o agendă seculară, dat fiind că femeia creștină - prin menirea sa duhovnicească - luminează și conduce sufletul spre Dumnezeu.

Ziaua femeii se sărbătorește de Ziua Sfințelor Femei Mironosițe, în a treia duminică după Paști. Aceasta, de fapt, este **Ziua Femeilor Creștine**, care le au drept pildă de urmat pe sfințele femeii mironosițe, venite a treia zi la mormântul Mântuitorului pentru a-l unge trupul cu mirisme și încredințate de înger de Învierea Lui. În această zi se cuvine să cinstim toate sfințele mucenice, sfințele cuvioase și toate sfințele care ne ocrotesc, începând cu Maica Domnului

Societatea noastră civilizată a adus drepturile femeii, dar **Domnul Iisus a adus respectul ei**.

Hristos a vindecat femeii: pe soacra lui Petru, pe femeia gârbovă, pe cea cu scurgere de sânge. A lădat pe văduva care dăduse doi bănuți la Templu. A ascultat rugăciunea cananeencei pentru fiica ei. A vorbit la fântâna lui Iacov cu femeia samarineancă, ce a devenit mai apoi mucenică.

Pe drumul Golgotei, Hristos mergea zdrobit sub povara crucii. Maica

Sa și Maria Magdalena îl urmau îndeaproape. Veronica l-a ținut năframa ca să-și ștergă fruntea. Nici o femeie nu l-a trădat pe Domnul Iisus. Iuda l-a vândut. Petru s-a lepădat de El în noaptea când a fost prins. Toma s-a îndoit de Înviere. Femeile nu s-au îndoit, n-au fugit, nu l-au părăsit pe drumul Golgotei. Ele l-au uns trupul. Ele l-au plâns și l-au așezat în Mormânt. Lor li s-a arătat întâi și ele au vestit primele scularea Lui din morți.

Femeile au profunzimi sufletești mai mari decât bărbații. Au o inimă caldă și intuiesc totul din iubire. Au puterea de a se dăruii, aducând lumină și bucurie. Sunt ființe plătând, dar cu suflet mare, plin de delicatețe și gingășie.

Femeile sunt asemeni florilor. Floarea bucură pe toți. Infloresc ca să aducă bucurie. Oferă frumusețea petalelor ei minunate colorate și parfumul ei. Se lasă ruptă și moare ca să-ți facă o bucurie, ca să-ți înfrumusețeze viața și casa. Căci totul în lume răsare din durere.

Sursa: razbointrucuvant.ro

Credința în Dumnezeu nu înseamnă: „Eu cred că Dumnezeu există”

Poate ați auzit că sunt persoane care nu frecventează slujbele Bisericii care spun uneori: „eu cred în Dumnezeu... am credința mea”. Poate chiar și noi am mai spus-o mai demult în fața altora că suntem credincioși. Dar oare ce înseamnă să fii credincios?

Uneori rămânem cu falsa impresie că a fi credincios înseamnă să crezi că Dumnezeu există. Dar oare directorul / proprietarul unei firme îi poate considera pe angajații săi credincioși doar pentru că aceștia cred că el, angajatorul lor, există? Ce înseamnă să fii credincios patronului tău, sau directorului tău, șefului tău? Înseamnă să-i fii loial, să-l urmezi în toate, să-i fii alături, să-l ajuți, să ascuți de ordinele și recomandările lui, să-i urmezi planurile...

Eu am lucrat într-o companie mare unde nu l-am văzut niciodată pe proprietar. Am auzit de el, numele lui era pe buzele multora, am citit despre el, dar față-n față nu l-am văzut niciodată.

Oare el m-ar fi apreciat ca salariat doar pentru simplu fapt că eu eram ferm convins că el există, sau m-ar fi apreciat pentru ceea ce fac?

Bineînțeles că nu am niciun merit doar pentru că am convingerea că el există și nu este doar un mit. Voi fi apreciat abia atunci când voi ajuta compania cu fapte clare, când voi împlini munca pe care sunt dator s-o împlinesc pentru răsplata pe care o primesc lunar,

La fel este și în Biserica noastră: credința în Dumnezeu nu înseamnă a crede că Dumnezeu există, căci dacă ar fi așa atunci diavolul este unul dintre cei mai mari creștini, el simțind pe pielea lui consecințele existenței lui Dumnezeu, Cel ce l-a pedepsit aruncându-l în cele mai de jos ale iadului. Diavolul crede cu tărie că Dumnezeu există și este foarte inteligent, ca înger primind multe daruri de la Dumnezeu la începutul lumii, doar că le-a folosit în mod greșit.

A fi credincios lui Dumnezeu înseamnă să-l ascuți toate sfaturile, să-l împlinești toate poruncile, să contribui alături de El la ajutorarea celorlalți.

A crede în Dumnezeu înseamnă să te bazezi pe el în viața de zi cu zi, înseamnă să-l ceri ajutor, să-i aștepți

intervenția, înseamnă să te raportezi la El personal. A crede în Dumnezeu înseamnă a crede și în ce spune Dumnezeu, nu doar în ce este Dumnezeu. De fapt dacă cei ce pretind că ei cred în existența lui Dumnezeu, ar ști că Dumnezeu este în esență iubire, și existența Lui este o continuă împărțire a Harului Său către toate făpturile create, și mai ales către oameni, cei ce poartă chipul Lui, atunci poate n-ar mai fi așa de sigur pe afirmația lor.

A crede în Dumnezeu înseamnă a da credibilitatea faptelor Lui și vorbelor Lui... care de fapt este una și același lucru, căci tot ce Dumnezeu zice și face în același timp. Cine este acela, păcătos fiind și plin de rele, care are curajul să spună că el crede în Dumnezeu?

„Credința într-un Dumnezeu, Dumnezeul cel Unul, Viu și Adevărat este credința celui umil și înțelept. Nu este credința celui mândru, a cărui mândrie îl face nesocotit. Aceasta deoarece el se zeifică pe el însuși sau o

altă creatură de-a Creatorului și nicicum pe Creator.

Cu cât omul este mai umil, cu atât el este mai înțelept. Cu cât el este mai arogant, cu atât e el mai nerod. Dumnezeu dă discernământ celui umil pentru ca acesta să știe și să înțeleagă, dar El se opune celui mândru. Cu cât cel umil trăiește mai mult în pace cu Dumnezeu, cu atât Dumnezeu îl înzestrează cu discernământ. Și discernământul este lumina ce duce la Dumnezeul cel Unul, Viu și Adevărat. Bindecuvântați sunt cei ce au discernământul de a vedea vremelnicia lumii și nimicnicia omului. Bindecuvântați sunt cei ce se simt mici și neînsemnați pentru că Dumnezeu îi va ridica la cunoașterea supremă, la cunoașterea existenței și măreției Dumnezeului celui Preaînalt. Aceasta este credința voastră, purtători de Hristos, și a voastră, cei mai umili și deci cei mai înțelepți. Lăsați să fie aceasta și credința copiilor voștri din generație în generație până la sfârșitul veacurilor. Aceasta este Credința Ortodoxă mântuitoare, care nu a fost nicio-dată rușinată. Prin această credință au fost salvați strămoșii voștri. Cu adevărat, aceasta este credința poporului ales, a acelora ce poartă icoana lui Dumnezeu în ei

înșiși. La Judecata înfri-coșată ei nu vor fi rușinați în fața îngerilor și a celor drepți. Dimpotrivă, ei vor primi slavă și vor fi numiți cei bindecuvântați.” (Sf. Nicolae Velimirovici)

Credința ortodoxă este credința sfinților, a celor care au împlinit tot ceea ce Dumnezeu le-a poruncit, și așa au devenit prieteni și apropiați ai Celui Preaînalt, iar noi ne rugăm lor să-L roage pe Stăpânul să fie milostiv cu noi. Credința sfinților este credința celui care nu mai pune condiții, primind poruncile lui Dumnezeu ca lumină și viață, ca Adevărul care ne va elibera din propriile noastre patimi.

Credința în Dumnezeu are tot cel care face voia Tatălui nu Cel ce abordează existența lui Dumnezeu în discuții. După faptele lor în veți cunoaște! După faptele noastre ne vedem credință.

Uitați-vă la tot ceea ce faceți în fiecare zi și așa vă veți vedea credința. Fiecare păcat acceptat conștient este o deteriorare a relației tale personale cu Dumnezeu, este o întoarcere a spatelui tău către Hristos. Păcatul este o dovadă neînțelegerii Evangheliei lui Hristos...

A crede în Dumnezeu înseamnă a fi cu Dumnezeu, a-L avea în inimă permanent, a-L cunoaște prin Duhul Sfânt și a fi învățat chiar de El spre toate faptele cele bune.

Te consideri credincios? Vei fi abia atunci când pe parcursul unei zile nu vei pune în practică gândurile spre păcat pe care le vei primi. Orice acceptare conștientă a păcatului este o apropiere de diavolul, cel ce în mod conștient, liber și plin de mândrie refuză întoarcerea către Dumnezeu.

Orice acceptare a gândului bun și punerea lui în practică este o cheamare a Duhului Sfânt în inima ta.

Cred Doamne și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Fiul lui Dumnezeu Celui Viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu!

(Claudiu Balan / ortodoxiatinerilor.ro)

Publicație editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”

Poienita - Protopopiatul Pașcani

Adresa:

sat Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Concept grafic:

Pr. Marius-Ionuț Tabarcea

Tel: 0745 77 64 56

email: parohia.poenita@yahoo.ro

web: <http://poienita.iasi.mmb.ro>

www.facebook.com/parohiapoenita